

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مهارت تاب آوری بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا عبدلی - کارشناسی ارشد روانشناسی، فرهنگی شاغل در شهرستان هوراند و مدرس دانشگاه پیام نور استان اردبیل

واله ابراهیمی انگوت - کارشناسی ارشد مشاوره، فرهنگی شاغل در شهرستان هوراند

اسماعیل کلانتری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی و فرهنگی شاغل در شهرستان هوراند

خلاصه مقاله:

پرخاشگری عبارت از صدمه و آسیب زدن به دیگران است که در تمام سنین از جمله کودکان وجود دارد. در واقع پرخاشگری یکی از شایعترین مشکلات کودکان و علت مراجعه آنها به روانشناسان است. پرخاشگری درمانه‌ای مختلفی دارد که در حال حاضر روانشناسان مثبت نگر بر مهارت تاب آوری که عبارت از میزان مقاومت سیستم ما و توانایی آنها در تحمل تغییر و اختلال و تداوم روابط موجود بین افراد و متغیرها است، تاکید دارند به همین خاطر هدف پژوهش حاضر نیز اثربخشی آموزش مهارت تاب آوری بر کاهش رفتارهای پرخاشگرانه دانش آموزان ابتدایی مدارس شهرستان هوراند بود. پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی است که در آن از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه پژوهش حاضر را کلیه دانش آموزان ابتدایی شهرستان هوراند که در سال تحصیلی 1398:1399 مشغول به تحصیل بودند تشکیل می دهند. $N=2015$ به منظور انتخاب نمونه از بین دانش آموزانی که نمرات آنها در رفتارهای پرخاشگرانه بیش از یک انحراف استاندارد بالاتر از متوسط بود 30 نفر به صورت تصادفی در یکی از گروه ها به عنوان گروه آزمایش و گروه کنترل در نظر گرفته شد. گروه آزمایش در 10 جلسه آموزش تاب آوری را دریافت کردند در حالیکه برای گروه کنترل هیچ گونه آموزشی ارائه نشد. ابزار اندازه گیری پرسشنامه پرخاشگری شهیم بود. داده های پژوهش با آزمون تحلیل واریانس (آنوا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای یافتن مای توصیفی از میانگین و انحراف معیار استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که می-زان رفتارهای پرخاشگرانه گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل کاهش یافت و آموزش تاب آوری در مدارس می تواند نتایج امیدبخشی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، تاب آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1163061>

